

K šedesátinám Richarda Češky

Milý Richarde,

je až neuvěřitelné, že uplynulo 35 let od doby, kdy jsme se na III. interní klinice tehdy Fakultní nemocnice 2, poprvé setkali. Nastoupil jsi do kolébky lipidů k asistentu Josefu Šobrovi, abys vyrůstal s objevy v oblasti dyslipoproteinemií. Postupně ses tak stal spolutvůrcem dalšího rozvoje nejstarší laboratoře a klinické skupiny zaměřené na hyperlipoproteinemii v České republice, která však měla průkopnické postavení již v 50. letech minulého století, neboť překračovala hranice mateřské země. Bylo by však omylem Tě považovat za úzkého specialistu na poruchy lipidů. Jejich klinický význam Tě velmi rychle donesl do pole preventivní kardiologie, tedy oblasti podstatně ovlivňující životní dráhu nejen mnoha pacientů. Míří dále, vždyť takto by se měla disciplína promítat do praxe dříve, než se stane „zdravý“ člověk pacientem. Ale to bylo jen určité zastavení, abys veškerým svým nasazením přirostl k interně jako svému oboru.

Ale vraťme se ke Tvé neustálé aktivitě – životu v interně, práci na lůžkovém oddělení a v ambulanci, organizaci sympozií a kongresů a k neutuchající přednáškové činnosti. Přitom zůstáváš skromným právě při pohledu na mnohotvárnost nemocí a potřebu studovat a přemýšlet o pacientech. Letitá klinická praxe Ti napovídá, co všechno nevíme a jak je potřeba přistupovat k pacientům. Tyto klinické poznatky pak předvádíš studentům i lékařům, a tak je i Tvoje neustálá pedagogická činnost prolnta zkušeností. Na klinice pokračuješ v tradici sepětí vědy a pedagogiky, poznání a přenosu poznatků. To se promítá i do vytváření školy následovníků, a tím i zajištěním cesty, kterou sám utváříš.

Jistě je možné při životním jubileu shromáždit data, co vše člověk udělal či vytvořil. Ale vedle těchto údajů zůstává ještě něco navíc – co znamená jubilant pro své okolí, přátele, spolupracovníky...

Milý Richarde, přestože roky ubíhají, mám radost, že Ti mohu poděkovat za to, co vykonáváš na klinice, za krásnou atmosféru v interně a Tvoji neutuchající energii, s níž přistupuješ ke všem současným úkolům, které nám přináší život v medicíně. Je možná trochu symbolické, že se s potěšením a obdivem zamýšlím nad Tvým jubileem právě v den, který je nazván Šobrovým dnem a jehož tradici jsi založil. Patří i Tobě jako důstojnému pokračovateli školy, která je pevně zakotvena v interně.

Nechť se Ti i nadále daří a můžeš si být jist, že Tvoje cesta je příkladem pro mnoho mladších. Přeji Ti zdraví a vše dobré do mnoha dalších let!

Tvůj Honza Škrha

prof. MUDr. Jan Škrha, DrSc.

za kolegy z III. interní kliniky Všeobecné fakultní nemocnice v Praze